

Évzáró szerkesztőségi ülés

Sok minden megváltozott a BKL Kohászat szerkesztőségének életében, módosultak a feladatai, mások az együttműködő partnerek. Vannak azonban a szerkesztőségi munkának, életnek lassan már évtizedek óta változatlan elemei: ezek közé tartozik az évzáró szerkesztőségi ülés, amelyet hol az egyesület mindenkori székhelyén, hol valamelyik szerkesztőségi tag lakásán, hol pedig az Öntödei Múzeum tanácstermben tartunk meg.

Így volt ez múlt év december 21-én is, amikor *Lengyelné Kiss Katalin*, az Öntödei Múzeum vezetőjének vendégszeretettel élvezhettük.

Az évzáró szerkesztőségi ülést jelenlétével megtisztelte *dr. Sándor József*, a BKL Kohászat szerkesztőbizottságának elnöke és *dr. Lengyel Károly*, a kiadói bizottság elnöke.

A szerkesztőség tagjai – az egyetlen „igazoltan” távollevő kivételével – az ünnepi asztalt körülülve, a *dr. Klug Ottó* rovatvezető által biztosított sült kolbászt nemes nedűkkel öblítették le: ezek közül is kiemelkedtek szerkesztőbizottsági elnökünk saját palackozású hegyljai borai.

Alighogy lecsúsztak az első falatok és kortyok – nyilván ebből erőt és bátorságot merítve – többen is szólni kívántak. A szakestélyeken rendez szokott kollégák azonban hamar tudomásul vették, hogy ebben a körben az első szó joga a felelős szerkesztőt illeti meg.

Dr. Verő Balázs, a BKL Kohászat felelős szerkesztője rövid köszöntőjében három témát érintett. Első szavai a szerkesztőség tagjaihoz szóltak, megköszönve áldozatos és színvonalas munkájukat. Az utódlás egyre sürgetőbb kérdésével kapcsolatban

összefoglalta azokat a követelményeket, amelyeknek a szerkesztőség tagjainak meg kell felelniük. A szakmai kompetencián túlmenően tisztában kell lenniük a magyar műszaki nyelv és általában a magyar nyelv írott és íratlan szabályaival, nem árt, ha ismernek néhány nyelvet, alkalmazástechnikai szinten ismerniük kell az informatika legújabb eredményeit. Az sem árt, ha esztétikai érzékkel is megáldottak. Ezeknél talán még fontosabb, hogy elhivatottak legyenek a lap iránt, képesek legyenek kis közösségünkben egymást is segítve dolgozni és élő kapcsolatot tartani a lap potenciális szerzőivel. Végezetül a 2006/6. számban megjelenő, az 1956-os forradalommal és szabadságharcával kapcsolatos szerkesztőségi felhívásra hívta fel a figyelmet.

Miközben egyre kevesebb kolbász maradt a tálakon és a bor szintje is egyre süllyedt az elegáns palackokban, *dr. Sándor József* emelkedett szólásra. Örömet fejezte ki, hogy jelen lehet – első alkalommal – a szerkesztőség évzáró ülésén. Elmondta, hogy kezdetben nem egészen értette, hogy mint elnök mit tehet a lapokért: a szerkesztőbizottság alakuló ülésén illetve az első, Miskolcon megtartott ülésén elhangzottak e tekintetben sokat segítettek. Erősen eltérő nézetek uralkodnak a lap hivatásával kapcsolatban, az inakt faktoros „tudományos” folyóirattól a csak az egyesületi élet eseményeit tük-

röz újsággal bezárólag. Kinyilvánította, hogy az elhangzott vélemények alapján fokozatosan kívánják a lap arculatát a mindenkori kívánságoknak és lehetőségeknek megfelelően alakítani. Végezetül megköszönte a szerkesztőség tagjainak munkáját, és biztosította a szerkesztőséget a szerkesztőbizottság sokoldalú támogatásáról.

Mire *dr. Lengyel Károly*, az OMBKE kiadói bizottság elnöke szóhoz jutott, bizony már szinte kiürültek a tálak. Hangsúlyozta, hogy 2005-ben a lapszámok a terveknek megfelelően jelentek meg, a lapkiadás tevékenysége szervezettebbé vált. Visszatulva a kiadói bizottság legutóbbi ülésén elhangzottakra megígérte, hogy a felvetett kérdéseket a kiskunlacházi nyomdával egyeztetik. Hozzászólását annak hangsúlyozásával fejezte be, hogy a szerkesztőség munkájában az egyesület vezetősége nagyra értékeli a szerkesztőség tagjai között kialakult baráti szellemet.

A három hosszabb köszöntőt, hozzászólást élénk vita követte. A jelenlevők mindegyike őszintén szólt a felvetődött kérdésekhez. A hozzászólások közül *dr. Dobránszky János* mondandóját idézzük: a 2007. évi tisztújításkor bekövetkező változásokra idejében fel kell készülni, de ugyanezt a munkamódszert, amely hosszú évek tapasztalatára épül, folytatni nehéz lesz. Ezért 2006 első felében ezzel a kérdéssel intenzíven kell foglalkozni.

Egyesületünk jövőjét azok a kisebb-nagyobb közösségek határozzák meg, amelyekben a szakma iránti elhivatottság a meghatározó jellemző. Reméljük, hogy a változó feltételek között is megmaradhat ez a szellemiség.

Egy-két palack bor még jövőre is maradt.

Verő Balázs

Ülést tartott a fémkohászati szakosztály ügyvezetőisége

Február 9-én a tartotta esedékes megbeszélését a fémkohászati szakosztály ügyvezetőisége. A megjelentek értékelték a 2005. év munkáját és egyeztették a szakosztály 2006. évi programját. Az idén is gond van az ütköző programokkal, ami azt jelenti, hogy a helyi szervezeteknél változatlanul élénk az egyesületi élet. Szó került a 2006. évi kitüntetésekre történő javaslatokról. A BKL Kohászat problémáival kapcsolatban az ügyvezetőiség tanácskozott *dr. Verő Balásznak* a szakosztályhoz a lap tartalmi kérdéseiről írt leveléről. A levelet a szakosztály legközelebbi vezetőségi ülésén megtárgyalják. Megbeszélés volt a Fémkohászat rovat lehetséges új vezetőjének megbízásáról és javaslat a lemondását előre jelző jelenlegi felelős szerkesztő utódjának személyéről. Ez a kérdés szintén a vezetőségi ülés napirendjére kerül.

H. W.